

Три сестри.

Приказка отъ Г. Галина.

Живѣли нѣкога три сестри, — стари, много стари, като Божия свѣтъ. Викали ги: Лѣнность, Тѣга и Нужда.

Единъ пжть сестрите отишли въ едно село, разположили се въ единъ плѣвникъ и почнали да се съвѣтватъ, кждѣ да вървятъ, и заспорили, кой кого трѣбва да слуша.

Най-стара отъ тѣхъ била Лѣнность. Тя се била родила заедно съ първия човѣкъ. И почнала тя да иска отъ сестрите си да я уважаватъ, а тѣ се противѣли.

— Отъ дѣ накждѣ сме длѣжни да те уважаваме? Ние работимъ, бѣхтимъ се, за да направимъ човѣка на кука, а ти знаешъ само да се излежавашъ — това ти е работата.

— Ехъ вие, глупави, глупави! важно въразила Лѣнность, — останете, а умѣтъ ви не иде. Ако да не сѣмъ азъ, не би ви имало на свѣта.

— Ахъ, ахъ, ахъ! — разахкали се Нужда и Тѣга, като разтрѣсвали бѣлите си коси. — Ахъ ти, дѣрта самохвалка! Гледай ти, какво измислила! Чакай, ще ти покажемъ ние, кой е по-силенъ и кой кого трѣбва да уважава!

— Покажете, покажете! — спокойно казала Лѣнность, като поглеждала тлѣстия си коремъ. — Какво има да му мислите? — Идете, напримѣръ, въ крайната кѫщурка, при сто-